



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 240/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. K. Ž., T., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cdo 136/2010 a jeho uznesením z 9. februára 2011 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. mája 2011 doručená sťažnosť spoločnosti K., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cdo 136/2010 a jeho uznesením z 9. februára 2011.

2. Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľka bola žalobcom v konaní o nariadenie predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov proti žalovanému R., B., vedenom na Okresnom súde Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 137/2009. Okresný súd uznesením č. k. 8 C 137/2009-26 z 13. novembra 2009 návrh sťažovateľky „*v celom rozsahu*“ zamietol. Okresný súd ďalším uznesením (č. k. 8 C 137/2009-36) z 28. decembra 2009 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Na odvolanie sťažovateľky zo 4. decembra 2009 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 7 Co 23/2010, 7 Co 24/2010 z 27. januára 2010 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu. Proti uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka okresnému súdu 10. marca 2010 dovolanie, ktoré najvyšší súd uznesením sp. zn. 6 Cdo 136/2010 z 9. februára 2011 podľa „*§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol*“. Predmetné uznesenie bolo doručené okresnému súdu 23. februára 2011.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

*„... Základné právo spoločnosti K. s. r. o. na súdne konanie voči porušeniu písomného záväzku chrániaceho vlastnícke práva a právo na ochranu dobrého mena a povesti sťažovateľa pred nezávislým a zákonom ustanoveným súdom v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, bolo porušené uznesením 6 Cdo 136/2010 Najvyššieho súdu SR z 09. februára 2011.*

*... Základné právo spoločnosti K. s. r. o. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, boli porušené uznesením 6 Cdo 136/2010 Najvyššieho súdu SR z 09. februára 2011.*

*... Uznesenie 6 Cdo 136/2010 Najvyššieho súdu SR z 09. februára zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.*

*... Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť spoločnosti K. s. r. o. trovy konania v sume 434 € (slovom štyristotridsaťštyri eur) na účet advokáta JUDr. K. Ž. , do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

4. V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že namietané rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 136/2010 z 9. februára 2011 bolo doručené žalovanému 4. marca 2011 a právnenému zástupcovi sťažovateľky 7. marca 2011.

## II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom posudzovanej sťažnosti je už uvedené tvrdenie sťažovateľky, že postupom najvyššieho súdu v označenom konaní a jeho uznesením z 9. februára 2011 došlo k porušeniu základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a k porušeniu práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

9. Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť jeho doručením právnomu zástupcovi sťažovateľky 7. marca 2011. Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 13. mája 2011, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

10. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok (pre jej oneskorené podanie), ústavný súd nemal dôvod (a ani oprávnenie) zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2011

